

Sygn. akt I CSK 728/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z urzędu

z udziałem S. B. i H. B.

o przyjęcie uczestnika postępowania do szpitala psychiatrycznego bez jego zgody,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. B.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 stycznia 2015 r., sygn. akt VI Ca 916/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na nieważności postępowania oraz jej oczywistej zasadności. Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Jego zdaniem nieważności postępowania opartej na naruszeniu art. 379 pkt 5 k.p.c. należy dopatrywać się w tym, że został on pozbawiony prawa do zgłoszenia żądania co do sprostowania protokołu rozprawy apelacyjnej wskutek przedwczesnego przekazania akt Sądowi pierwszej instancji przez Sąd drugiej instancji, albowiem nie upłynął jeszcze termin do wniesienia skargi kasacyjnej. Nie można zgodzić się jednak z tym stanowiskiem. Nawet jeśli uznać, że Sąd drugiej instancji wbrew art. 389 k.p.c. przekazał akta sprawy Sądowi pierwszej instancji przed upływem terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, to konieczne jest wykazanie wpływu tego uchybienia na treść zapadłego rozstrzygnięcia. Skarżący gołostownie wskazał jedynie, że zamierzał złożyć wniosek o sprostowanie protokołu rozprawy, czego jednak w rzeczywistości nie uczynił uniemożliwiając Sądowi drugiej instancji rozważenie zawartych w nim zarzutów. Trudno w takim wypadku mówić o pozbawieniu skarżącego możliwości obrony jego praw.

Analiza całokształtu treści skargi kasacyjnej nie uzasadnia także wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona. Podniesione zarzuty mają wyłącznie charakter polemiczny, w szczególności w stosunku do treści przeprowadzonych w sprawie opinii biegłych.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

